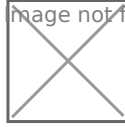

13 Ιουλίου 2015

Η καταπίεση της γυναίκας στην Ινδική κοινωνία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1fiiNTo>]

Η απειλή του βιασμού

Η καθημερινότητα κάθε κοπέλας που ζει στην Ινδία, μεταφράζεται σε μία αόρατη απειλή. Πάνω από 100 εκατομμύρια γυναίκες ωθούνται στην πορνεία, ενώ, εάν μία ελεύθερη κοπέλα βγει το βράδυ για να διασκεδάσει, θεωρείται πόρνη. Οι πιθανότητες να πέσει θύμα βιασμού είναι πολλές, αλλά πολύ συχνά, το θύμα θεωρείται θύτης, καθώς επικρατεί η άποψη ότι παρασύρει, μέσω της προκλητικής του συμπεριφοράς. Για την ινδική πρωτεύουσα, ο βιασμός είναι σύνηθες φαινόμενο.

Η κάλυψη ενός βιασμού από τον εγχώριο τύπο είναι συνήθως, μικρή γιατί θεωρείται κοινό φαινόμενο, ενώ η αναφορά επικεντρώνεται περισσότερο, στο θύμα και το αίσθημα ντροπής που νιώθει, παρά στο ίδιο το γεγονός και τον δράστη.

Από το 1971 έως 2012, το Εθνικό Γραφείο Καταγραφής εγκλημάτων, κατέγραψε ότι οι περιπτώσεις βιασμών εκτοξεύτηκαν από τις 2.500 (1971) στις 25.000 (2012), αν και οι ακτιβιστές πιστεύουν ότι μόνο το 10% των περιπτώσεων αναφέρεται στην αστυνομία. Στην Ινδία επίσημα καταγράφεται κατά μέσο όρο ένας βιασμός ανά 22 λεπτά.

Όσο αφορά στις αστικές περιοχές, η τεράστια άνοδος των περιστατικών βιασμού έχει αποδοθεί στην επιθετικότητα εναντίον των γυναικών που εισέρχονται στο εργατικό δυναμικό. Όσο αφορά στις αγροτικές περιοχές, οι βιασμοί σχετίζονται με το σύστημα των καστών, όπως στην προκειμένη περίπτωση, όπου τα κορίτσια

ανήκαν σε χαμηλότερη κάστα από τους βιαστές τους. Όμως, τα βασικά προβλήματα αντικατοπτρίζουν τη βαθύτερη κοινωνική κρίση στην Ινδία.

Το Δελχί φαίνεται πως κρατά τα σκήπτρα σ' αυτό το θέμα.

Το 1/3 των συνολικών βιασμών στη χώρα πραγματοποιείται εδώ. Κάθε εικοσιτέσσερις ώρες βιάζεται μια γυναίκα στην ινδική πρωτεύουσα. Μόνο μία στις εξήντα εννέα περιπτώσεις καταγγέλλεται και μόνο το 20% από αυτές τις καταγγελίες καταλήγει στην καταδίκη του δράστη. Καθημερινά κορίτσια που χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς αντιμετωπίζουν κάθε είδους ασέλγειες και παρενοχλήσεις από τους άνδρες συνεπιβάτες τους. Στο μετρό της πόλης υπάρχουν βαγόνια μόνο για γυναίκες, αλλά κι εκεί παρά τη σχετική απαγόρευση παρεισφρύουν κάθε μέρα εκατοντάδες άνδρες και οι γυναίκες δεν έχουν το κουράγιο να τους πετάξουν έξω. Πολλοί βιασμοί διαπράττονται ομαδικά από συμμορίες ανδρών.

Σύγκριση της γυναίκας στο Δυτικό Πολιτισμό με την γυναίκα στην Ινδία.

Στον δυτικό κόσμο, έγιναν αρκετά βήματα μέχρι σήμερα στην θέση της γυναίκας στην κοινωνία. Αυτά τα βήματα έχουν να κάνουν με την συμμετοχή της γυναίκας στην εργασία, στην παραγωγή, με την απόκτηση πολιτικών δικαιωμάτων κλπ. Παρόλα αυτά τα μεγάλα βήματα προκύπτουν όλο και νέα ζητήματα. Π.χ. η γυναίκα βγήκε από τη στενότητα και αποκλειστικότητα του ατομικού νοικοκυριού, από την άμεση οικονομική εξάρτηση από τους εργαζόμενους της οικογένειας. Πέρασε όμως στην άμεση οικονομική εκμετάλλευσή της από το κεφάλαιο στην καθημερινή της εργασία. Αυτό αυξάνει τη φθορά της δύναμης της στην παραγωγική διαδικασία, την οποία αδυνατεί όλο και πιο πολύ να την καλύψει. Επίσης εντείνεται η εργοδοτική βία. Είναι επίσης σημαντικό ότι συχνά μια γυναίκα δεν καταφέρνει να συνταξιοδοτηθεί. Επίσης με την νέα θέση της γυναίκας στην παραγωγή δυσκολεύουν οι συνθήκες για να δημιουργήσουν οικογένεια τα νεαρά ζευγάρια. Αλλάζει ο τρόπος ζωής των μελών της οικογένειας και οι ανάγκες τους. Συνεχώς περιορίζεται ο ελεύθερος χρόνος των γυναικών. Παράλληλα με αυτά διατηρείται η ενδοοικογενειακή βία ενώ η θρησκοληψία παίρνει νέες μορφές, γίνεται πιο συγκαλυμμένη η παρέμβαση της εκκλησίας στα προβλήματα των γυναικών (έκτρωση, σχέσεις κ.α.).

Χαρακτηριστικά είναι τα στοιχεία της ανεργίας στο σύνολο των 27 Ευρωπαϊκών χωρών όπου οι δείκτες ανεργίας κυμαίνονται από το 8,7% για τις γυναίκες και 6,7% για τους άνδρες. Σε κάποιες χώρες όπως η Ελλάδα τα στοιχεία αυτά είναι αποκαλυπτικά. Στην Ελλάδα οι ανεργία στις γυναίκες ανέρχεται στο 13,3% έναντι του 5,4% στους άνδρες. Επίσης χαρακτηριστικές είναι και οι κινήσεις που γίνονται

από τις κυβερνήσεις της ΕΕ για την κατάργηση νόμων που προστατεύουν την μητρότητα. Κατάργηση πρόωρης συνταξιοδότησης, αδειών εγκυμοσύνης κλπ. Επίσης έχει αξία να σημειωθεί ότι και οι ασθένειες των γυναικών στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες είναι εξαιρετικά συχνές και χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: «Στην πρώτη υπάγονται οι κοινές παθήσεις ανδρών και γυναικών, όπως οι καρδιοπάθειες, οι λοιμώξεις, οι ψυχικές διαταραχές και στη δεύτερη οι λεγόμενες «γυναικείες παθήσεις», που σχεδόν αποκλειστικά προσβάλλουν τις γυναίκες, όπως ο καρκίνος του μαστού, η οστεοπόρωση κλπ.» (περιοδικό ΚΟΜΕΠ τεύχος 1 έτος 2006).

Με βάση τα παραπάνω στοιχειοθετείται η εικόνα της γυναίκας στον δυτικό κόσμο. Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν πολλά στοιχεία που την διαφοροποιούν με την γυναίκα στην Ινδία όμως το βασικό παραμένει και στις δύο κοινωνίες: η ανισοτιμία μεταξύ των δύο φύλλων κυριαρχεί, άσχετο αν εκφράζεται διαφορετικά.

Στην Ινδία οι γυναίκες ζουν με βασικό καθήκον να ζήσουν και να πεθάνουν για τους συζύγους τους, βάζοντας πάντα τα συμφέροντα εκείνων πάνω από τα δικά τους.

Συνεχίζοντας την περιγραφή αξίζει να αναφέρουμε ένα στοιχείο: Μέχρι και το 45% των έγγαμων ανδρών στην Ινδία παραδέχθηκαν ότι κακοποιούν σωματικά τις συζύγους τους, στοιχείο που διαφέρει με τον δυτικό κόσμο. Επίσης είναι σημαντικό ότι μεγάλος αριθμός θηλυκών νεογνών θανατώνεται αμέσως μετά τη σύλληψή τους (μεταξύ των πλουσίων) ή μέσα σε λίγες ημέρες μετά τη γέννησή τους (μεταξύ των φτωχών) από τις ίδιες τους τις μητέρες.

Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι μονόδρομος για τον λαό της Ινδίας. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η καταπολέμηση της ανισοτιμίας των φύλλων δεν είναι ζήτημα που θα το λύσει ένα νέο φεμινιστικό κίνημα ή ένα κίνημα γυναικών γενικότερα που θα βάζει σε αντιπαράθεση τα δύο φύλλα, προσπαθώντας να βρει ανάμεσα στις σχέσεις των δύο φύλλων την ρίζα του προβλήματος. Η ανισοτιμία των δύο φύλλων θα σταματήσει να υπάρχει όταν εξαφανιστεί αυτό που την γέννησε, η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, όταν θα γεννηθεί ένα νέος κοινωνικοπολιτικός σχηματισμός που θα βάζει σε πρώτο πλάνο της ανάγκες του λαού και τις ιδιαίτερες ανάγκες των γυναικών.

[Συνεχίζεται]